

(/districtecultural/)

BARCELONA DISTRICTE CULTURAL

Apropem la cultura als barris. Propostes de cinema, música en directe, circ, teatre, dansa, art i pensament. Entrada gratuïta

Notícies (https://www.barcelona.cat/districtecultural/ca/not%C3%ADcies) /
"Les dones som interpel·lades en aspectes privats com si fossin de domini públic"

"Les dones som interpel·lades en aspectes privats com si fossin de domini públic"

23/01/2020

Núria Planes Llull reflexiona en el seu primer espectacle en solitari sobre les raons per ser o no ser mare

Ser mare? Una pregunta que amaga moltes més respostes que un sí o un no. Respostes fetes de matisos que no sempre deixen explicar a la dona. Que no sempre els deixen valorar per prendre una decisió. La decisió. La que elles vulguin i no la que la societat els dicti. De tot això parla Núria Planes Llull en el seu primer treball en solitari, *Converses amb el meu úter* i altres interlocutors, un espectacle que es desenvolupa en dos universos: el del teatre, en el qual l'actriu parla al públic i l'interpella; i el seu món interior, fet de pors i desitjos.

-Aquest és el teu primer espectacle, com vas començar a treballar-ho i per què vas decidir parlar del tema de la maternitat? I per parlar de la maternitat, evidentment, havies de trobar en la teva mare una interlocutora, no?

El 2017 vaig sentir l'impuls de crear un espectacle i volia trobar un tema per al qual necessités pujar a un escenari per compartir el meu debat intern. Em vaig anar deixant sentir què em preocupava del món i el tema de la maternitat va ser el que més em va perseguir. Em feia preguntes com: Per què decidim ser mares i pares? Què ens impulsa a dur a terme aquest acte de tanta responsabilitat? Ho decidim amb plena consciència? Quin grau de condicionament social, polític, cultural i econòmic hi ha darrere la decisió? Com ens fem responsables de la decisió en l'àmbit individual? I en l'àmbit social? Com tractem les nenes i els nens? No són preguntes que tinguin una resposta tancada, per a cada una de nosaltres serà diferent. Però crec que és necessari que ens les fem. Parlar amb la meva mare va ser imprescindible, ja que ella és la meva primera referent com a mare, és d'una altra generació i té unes creences força diferents de les meves en aquesta qüestió. Contrastar-me amb ella i amb altres dones i testimonis recollits en tesis doctorals, investigacions, documentals, etc. ha estat la base d'un treball escènic on parlo en primera persona, però on recullo altres casos a part del meu.

-Creus que és massa gran la pressió que han de suportar les dones que no volen ser mares?

Depèn d'on visquis geogràficament, culturalment i socialment. Hi ha entorns menys rígids i d'altres que ho són molt. Però és cert que, com en qualsevol altre àmbit de la vida, les dones som interpellades en aspectes privats com si fossin de domini públic: si decidim ser mares o no, si donem a mamar o no, si ens posem aquesta o aquella roba, si treballem d'això o d'allò altre... Són preguntes que generen un control social inconscient sobre les dones que no es fa sobre els homes.

-Creus que tenim menys llibertat per decidir que la que creiem que tenim?, que els prejudicis socials ens acaben vencent?

Crec que ens hem de replantejar la idea que tenim de llibertat. Quan parlem de llibertat, en l'inconscient col·lectiu apareix una imatge romàntica de la llibertat, una llibertat en què una pot fer el que vulgui sense cap influència de l'entorn. Aquesta idea de llibertat és una fallàcia perquè estem condicionades per l'entorn familiar, la cultura, la societat, la política, l'economia... Per exemple, si jo hagués nascut en la mateixa família però en un altre país, jo mateixa seria molt diferent i les meves decisions serien unes altres, ja que tindria una altra manera de viure la vida i de concebre el món i l'ésser humà.

Si ens plantejem la llibertat influenciada pels condicionaments que ja ens han travessat i que ens fan ser qui som, llavors crec que la llibertat depèn del grau de consciència que tinguem d'aquests condicionaments. I si, finalment, no som fidels al que volem, podria ser pressió de la parella, per por a ser rebutjada pel clan, per por a no encaixar en una societat en què el valor de la família té tant de pes... Sobre aquest tema hi ha un llibre meravellós d'Orna Donath que es titula «Madres arrepentidas».

- Com l'has anat construint? Primer va arribar el text? Vas trobar forma i contingut a la vegada?

Primer de tot vaig trobar el tema i vaig fer un any i mig de treball de taula (vaig anar a exposicions, vaig llegir llibres, tesis doctorals, vaig veure documentals, vaig llegir entrevistes, etc.) Mentre feia aquest treball de documentació, se m'anaven acudint idees escèniques, petits textos, escenes... I va arribar un moment en què vaig sentir que havia d'entrar a sala d'assaig. Vaig anar provant els materials posant-hi el cos mentre anava escrivint més textos i creava una dramàtica. De tant en tant compartia els materials amb companyes de professió que em donaven la seva visió del que anava creant i, cap al final del procés, van entrar al projecte la Gaia Bautista i la Carlota Grau que em van ajudar a fer la posada a punt abans de l'estrena a l'Antic Teatre el febrer del 2019.

-Moviment, audiovisuals, música en directe... Com conviuen tots aquests elements sobre l'escenari?

En l'espectacle trobem dos mons: el món real, en què som en un teatre i parlo al públic directament, i un segon món que és el món del meu inconscient en què entrem en les meves fantasies, pors... El moviment el trobem en aquest segon món i la música en directe, en el primer. La veu en off de la meva mare podríem dir que és una mena de trànsit entre els dos mons, una mena de barquer que els uneix.

-Al Barcelona Districte has participat amb la companyia Moveo, treballant com a ballarina,

compatibilitzes totes dues facetes? Amb quina et trobes més còmode?

En totes dues peces gaudeixo molt. Tot i ser ben diferents, tenen alguns elements en comú, com el contacte directe amb el públic. Vaig estudiar teatre físic a l'Institut del Teatre i, per mi, l'expressió amb el cos és una eina més per poder enriquir la peça artística en l'àmbit expressiu. Hi ha coses que es poden dir millor amb el moviment i d'altres per a les quals és millor la paraula, d'altres la música, etc. Com més registres tinguem com a artistes, més riques seran les nostres creacions.

Compartir

f (http://www.facebook.com/sharer.php?u=https://www.barcelona.cat/districtecultural/ca/not%C3%ADcies/les-dones-som-interpel%C2%B7lades-en-aspectes-privats-com-si-fossin-de-domini-p%C3%BAblic%E2%80%9D)
X (https://twitter.com/intent/tweet?url=https://www.barcelona.cat/districtecultural/ca/not%C3%ADcies/les-dones-som-interpel%C2%B7lades-en-aspectes-privats-com-si-fossin-de-domini-p%C3%BAblic%E2%80%9D)

Altres notícies:

(/districtecultural/ca/not%C3%ADcies/apuntat-als-tallers-de-dansa-tradicional)

Apunta't als tallers de dansa tradicional

(/districtecultural/ca/not%C3%ADcies/apuntat-als-tallers-de-dansa-tradicional)

20/02/2026

(/districtecultural/ca/not%C3%ADcies/un-mat%C3%AD-de-teatre-o-una-tarda-de-cinema)

Un matí de teatre o una tarda de cinema?

(/districtecultural/ca/not%C3%ADcies/un-mat%C3%AD-de-teatre-o-una-tarda-de-cinema)

17/02/2026